

جهلال بهرزنجی

ههتاویکی پر له روح

له رۆخ مانهوه
رووباری ناوهوت دهژیتته ناو ژیانیکی تر
زقوت لی نزیکه،
بهلام هیتتا نهچوویتته ماوی

هیزی وشه
له مندالییهوه،
دالغهم بۆ باکووری دهبردم،
ههتا نهپیردمه ناو دلی زستان.
رانهوستا.

نارهزوویهکی کۆن
له گۆرهپانی بهیانیهکی لهبیرکراو،
لیکی سیو،
رژایه سهه وشهکانم،
دیمهتکی خهباری له زهینمدا بهجی هیتت.

باي خهياي

له وهتهى باي خهياي له دلمه وهه لى كروه
له هه ولداندايه شهرمى چيا بشكيتيت،
تا وهكو خوى به روتى،
به دنيايدا بگيريت.

گهوره ترين ترس

ترسى ليت دابرانم،
بو چاوترووكانتيك جيم ناهيلى.

سىي خوشى

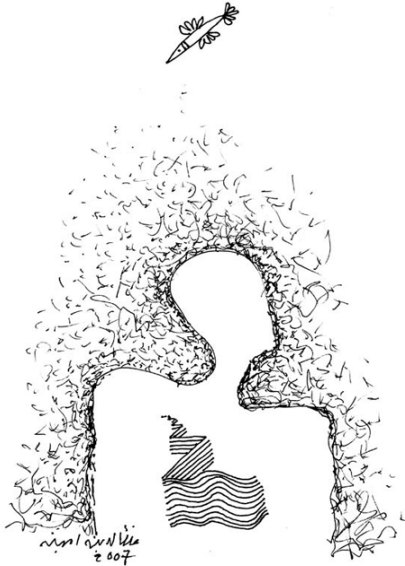
يه كه مين "ئاو رزاندين".
دوهم "په تركردنى ماندويويون"
سييه مين "رؤيشتن".

ههتاو

بهرد مه هاوي،
پرى دهورت ههتاوه،
به روحى دهكه ويت.

خهونى ماكوك

ماكوك،
له سهر گورى قاچه كانى،
به خواي دهكوت:
"خوايه،
بى قاچ،
بهو عارهبانه،
چون بچمه زيان

خوای من،
خق دهتوانی،
قاچیشت وهکو گیا بروانبایه وه
نازانم بق نه تکرد؟"

هونه رمه ندی ههوران

له ئیواره ی هه می شه یی تاراوگه م،
هه رچه ند ده که م خیراییی فلچه که م خه یالم،
ناگاته جووله ی خیرای دیمه نی هه وره کان!
تا ببه هه ونه رمه ندیان.

دوا دیاری

له یادی سالتوژی په نجا و پینجه مینی له دایکبوونم،
ژنه که م گۆچانئیکی دار کنئیری به دیاری بق کریم.

کلاچمه ت کینگ

دوای ئه وه ی که سی تر تاقه تی نه ما
له نزیک ئه درئسی ئیمتله که ی
نامه یه ک بق که سیک بنووسی
دوای ئه وه ی که س نه هات
سهیری نه زری من کات،
بق به رده وام بۆنی جوانی
ئاوړم دایه وه
هه موویان پیکه وه
په ریمزی که رمترکردنی بن زه وییان په مپ دها.

٢٠٠٩ / که نه دا